

Hospice De Duinsche Hoeve

WAAR JE OOK GAAT, DAAR BEN JE

Een persoonlijke terugblik van familie op het verblijf van hun broer in Hospice De Duinsche Hoeve.

Een plek waar je omarmd wordt in alle essenties die er toe doen in het leven, als je te horen hebt gekregen dat het leven zijn laatste fase ingaat en de eindigheid naderbij komt. Dat was ook het geval bij onze broer, een psychisch kwetsbare alleenstaande man die te horen kreeg dat hij uitbehandeld was. Wij als familie, twee zussen en een broer op afstand (USA) en partners waren al enige tijd zoekende naar de juiste zorg op maat voor onze broer, omdat het zelfstandig thuis wonen met thuiszorg niet meer ging. Uiteindelijk met de slechte diagnose en prognose was de stap naar een hospice de enig juiste stap die het meest voor de hand lag. Als familie zijn we in het verleden vaak verzeild geraakt in de bureaucratie van juiste zorg op maat. Ondanks het afschuwelijke bericht dat de eindigheid van zijn leven dichterbij kwam, was het een verademing te horen dat hij meer dan welkom was in Hospice de Duinsche Hoeve. Dit voelde bevrijdend en we waren intens dankbaar. Het ontroerde ons dat zijn kwetsbare en bewogen levensgeschiedenis niet in de weg stond en dat hij onvoorwaardelijk en gastvrij opgenomen kon worden. De aandacht voor de mens in zijn geheel is de drijvende kracht, waardoor onze broer zich in al zijn puurheid kon laten zien.

De invoelende, professionele en respectvolle benadering van alle zorgmedewerkers en vrijwilligers in een kleinschalige rustige omgeving deed onze broer goed, dat is ook onze ervaring als familie. Ook voor ons was er veel aandacht en liefdevolle zorg, ongeacht het tijdstip van de dag. Zeer gastvrij was de mogelijkheid in de laatste fase om ook de maaltijden met elkaar te delen. Er was oog voor troostende woorden bij het uitwisselen van onze zorgen en verdriet. Ook op initiatieven als de rolstoelfiets met een vrijwilliger en de beleving met de wens-ambulance kijken wij met een warm gevoel terug. Het waren de korte lijnen, de gastvrijheid en de benadering die ons als familie altijd een intens welkom gaven, waardoor we uit de jarenlange zorgrol konden komen en we in liefde, aandacht en alle rust er volledig voor onze broer konden zijn. Daardoor hebben we vele dierbare momenten met elkaar kunnen delen en uiteindelijk hem in liefde en dankbaarheid kunnen loslaten. Ook de nazorg en het afscheidsritueel waren troostrijk. Om hem met allen uitgeleide uit het hospice te doen, maakte de cirkel rond. Dank voor alles! Waar je ook gaat, daar ben je; Deze uitspraak is van Jon Kabat Zinn, grondlegger Mindfulness Based Stress Reduction.

Mede door het verblijf in het Hospice de Duinsche Hoeve was onze broer hierin een groot voorbeeld.

NIEUWSBRIEF MAART 2022

Beeldend begeleiden

Met twee glazen thee kom ik haar kamer binnen. De oude dame ontwaakt uit haar dutje en gaat rechtop zitten in haar stoel. Ik schuif mijn krukje aan en samen drinken we onze thee en eten ons koekje. Langzaam komt ze uit haar tobberige wereld en vertelt ze hoe in haar verleden koekjes werden gebakken en uitgedeeld. Ik kom ieder week met haar schilderen, een hobby van haar, ze heeft zichtbaar talent. Het is mooi weer en we besluiten samen buiten op het terras in het zonnetje te gaan schilderen. Ze wil graag een stillevenschilderen en ik verzamel een paar bloemen uit de mooie boeketten in de gang van het hospice. Buiten een beschut plekje gecreëerd en de dame vertrekt met een glimlach in haar schilderswereld. Met aandachtige toetsen geeft ze kleur aan haar werk, behalve de vogels blijft het stil. Ik ben haar derde hand en wissel zwiingend de penselen in met verse verf. Een prachtig uurtje voor haar, maar ook voor mij.

Bovenstaand een voorbeeld van "beeldend begeleiden". Sinds een paar maanden mag ik in ons mooie hospice als vrijwilliger ieder donderdagmiddag mijn volle aandacht geven aan onze gasten. Geen telefoon, geen oproepen, maar een uurtje extra aandacht en samen kijken waar er een behoefte is voor ontspanning. Even genieten, expressie van gevoelens, even niet ziek zijn. Natuurlijk is dat heel persoonlijk en ga ik geheel zonder plan bij de gast "op bezoek".

Ik heb een karretje aanschaf en gevuld met beeldend materiaal: tekenen, schilderen, weven, knippen, plakken... alles is mogelijk. Maar niets hoeft. De vraag van de gast staat centraal. Een wandeling, een spelletje doen, foto's kijken, samen iets maken om na te laten.

De reacties van gasten, collega vrijwilligers en het team zijn positief: het voegt niet alleen iets toe aan het welbevinden van de gast, maar werkt ook stimulerend naar elkaar in ons open team van professionals en vrijwilligers. Een mooie nieuwe aanvulling van de al zo warme zorg in ons hospice.

*Carla Bogaard,
vrijwilliger*

De boekenkast

In de gang, naast de ingang van de keuken, staat een kast 'ter inspiratie'. Hierin staan voornamelijk boeken. Boeken over het leven en de dood, verhalen en gedichten. Wellicht ter inspiratie, troost, herkenning of gewoon omdat je het mooi vindt. Er is ook een gedeelte bestemd voor kinderen, wat eventueel als aanvulling of ondersteuning kan worden meegenomen in een stervensproces. Sommige boeken heeft het hospice zelf aangeschaft, maar veel boeken zijn geschonken. Er wordt wel eens een boek uitgeleend aan een gast, zijn of haar familie, een vrijwilliger of personeel (het is fijn als je het dan even laat weten) en soms wordt er gewoon even in gebladerd. Het is de moeite waard eens een kijkje in de kast te nemen.

*Marlou Horsten,
verzorgende*

Meeloopdag Hospice de Duinsche Hoeve

Dinsdag 23 november 2021 liep ik een dagdienst mee in het hospice. Als verpleegkundige volg ik de specialisatie opleiding tot oncologieverpleegkundige en doe dit vanuit het JBZ (afdeling oncologie/hematologie). Voor de opleiding mocht ik enkele meeloopdagen inplannen. Zelf was ik nog nooit in een hospice geweest en was daarom erg benieuwd naar de zorgverlening aan patiënten en hoe de sfeer in het hospice is. Op deze manier kan ik patiënten beter voorlichting geven binnen het ziekenhuis.

Tijdens de overdracht ontving ik al veel informatie. Bijvoorbeeld dat er voornamelijk terminale oncologische patiënten in het hospice terecht komen. Dat vond ik interessant, omdat dit echt aansluit bij mijn opleiding en werk. Wat me als eerste opviel was de rust, de rust waarin alles werd gedaan gedurende de dag. Dit ondanks dat het best druk was. Ook vind ik het hospice heel huiselijk ingericht. Het voelde als een 'thuis' waar

alles mag en niets moet. Er wordt naar mijn mening echt gedacht in mogelijkheden. Dat vind ik mooi!

Gedurende de dienst heb ik meer informatie ontvangen; over de waakmand, de quilts, het uitgeleiden van gasten, de informatiemap op de gastenkamers. Ook mocht ik meeluisteren met de artsensite en leerde ik over complementaire zorg. En ja, dit is nog maar een klein beetje van alles wat me is verteld.

De vrijwilligers... wat doen zij veel voor de gasten, maar zeker ook ter ondersteuning van de verzorgenden en verpleegkundigen. Daar mogen jullie dankbaar voor en trots op zijn!

Al met al heb ik een hele mooie ervaring gehad om een dienst te mogen meelopen. Dankjewel!

*Sanne van Oirschot,
oncologie verpleegkundige*

Scholing spirituele zorg

Ik kreeg een uitnodiging om deel te nemen aan de scholing 'spirituele zorg' die werd verzorgd door Geert Maas, geestelijk verzorger in ons hospice. Het onderwerp sprak mij erg aan. Ik denk veel na over het leven en de dood. Misschien omdat ik zelf ouder word en je te maken krijgt met verlies in je leven.

Ik sta positief in het leven en geniet met volle teugen van alles wat op mijn pad komt. Mijn gedachten over spiritualiteit gaan over de zin van het leven, het geloof, hoe neem je afscheid van het leven. Spirituele zorg bestaat voor mij ook uit kleine dingen die je vaak al doet, zoals luisteren, aandacht geven aan de gast, aansluiten bij hun leefwereld, zorgen dat de gast zich gezien voelt in het hospice. Ik was dus heel benieuwd naar de lessen.

Tijdens de scholing hebben wij in een klein groepje hierover gepraat. Ook gingen we oefenen met een casus. Als een gast een opmerking maakt, wat kan hij ermee bedoelen. We moesten de verschillende lagen benoemen: het fysieke, psychische, sociale en spirituele. Zo werd ik bewust dat iemand iets anders kan bedoelen dan wat ik hoor in zijn opmerking of vraag.

We kregen ook een huiswerkopdracht voor de tweede avond. Daar gingen we in tweetallen praten over je innerlijke ruimte. Wat ging goed, wat ging minder goed en wat zou je de volgende keer anders aanpakken. Ik werd me bewust dat mijn innerlijke ruimte groter is als ik goed in mijn vel zit.

Een onderwerp dat ook aan bod kwam was 'Ars Moriendi'. Dat betekent de kunst van het sterven.

Ik vond het twee zinvolle avonden om over spirituele zorg na te denken en er meer over te horen.

*Angela Meulenpas,
vrijwilliger*

Blogs en onze eerste podcast!

Het ontwikkelen, samenbrengen en delen van kennis is een van onze speerpunten voor de komende drie jaar. Met als doel dat de degene die palliatieve zorg nodig heeft kwalitatief goede zorg en behandeling op de juiste plek krijgt. Daarvoor werken we samen met het netwerk palliatieve zorg en ontwikkelen we ook eigen activiteiten.

Zo hebben we begin dit jaar een interne scholing over spirituele zorg verzorgd voor teamleden. In deze nieuwsbrief heeft u hier al meer over kunnen lezen.

Enkele teamleden hebben een workshop "Hoe schrijf ik een blog?" gevolgd. Deze workshop werd gegeven door [Rob Bruntink](#), journalist palliatieve zorg. Momenteel worden verschillende blogs geschreven, en zij zullen de komende tijd gepubliceerd worden op onze website en social media. Hou ons dus in de gaten!

Samen met [Ellen van Kempen](#), documentairemaker, hebben we onze allereerste podcast gemaakt over "Eten en drinken in het hospice". We zijn er trots op! In deze podcast hoort u persoonlijke verhalen en ervaringen over de waarde van eten en drinken, waarbij een viertal subthema's aangeraakt worden: Gastvrijheid, Genieten van kleine dingen/herinneringen, Lichaam heeft geen behoefte meer aan eten en drinken en Bewust stoppen met eten en drinken om het levenseinde te bespoedigen. De verhalen worden verteld door gasten en hun familie én door medewerkers van het hospice. Ik nodig u van harte uit om de podcast te beluisteren op

<https://app.springcast.fm/15435/eten-en-dinken-in-het-hospice>.

U kunt ons ook volgen op Spotify en de podcast daar beluisteren.

*Margot Verkuylen,
medisch directeur*

Colofon

Nieuwsbrief Hospice De Duinsche Hoeve is een uitgave van Hospice De Duinsche Hoeve in Rosmalen.

Hospice De Duinsche Hoeve is een kleinschalig gasthuis voor palliatieve zorg aan gasten voor wie het niet mogelijk of niet wenselijk is om hun laatste levensfase thuis door te brengen.

Adres- en contactgegevens:

Hospice De Duinsche Hoeve
Vliertwijksestraat 65
5244 NH Rosmalen

Contactpersoon: Dorien Aarts

T 073-5218881

E info@hospicededuinschehoeve.nl

I www.hospicededuinschehoeve.nl

Donaties en giften:

Als u het hospice financieel wilt ondersteunen kunt u dit doen door het overmaken van een bedrag op **IBAN NL42 RABO 0107 1454 99** ten name van Stichting Vrienden van Hospice De Duinsche Hoeve.

Stichting Vrienden van het Hospice:

Via de website kunt u zich aanmelden als vriend van het Hospice.

<http://www.hospicededuinschehoeve.nl/contactform.php>

Het bestuur van de Stichting Vrienden van het Hospice:

Dhr. R. van de Mortel - voorzitter

Mevr. V. Esser - Rath - secretaris

Mr. J. Buursma - penningmeester

Mevr. E.R.W.J.M. van de Ven - de Gruyter - bestuurslid

Mr. P.J. Peters - bestuurslid

Bestuur:

Het Hospice De Duinsche Hoeve wordt geëxploiteerd door Stichting Hospice 's-Hertogenbosch e.o.

Mevr. C. van Olden - Smit - voorzitter

Vacant - secretaris

Dhr. Mr. P.J. Peters - penningmeester

Dr. S. Floor - bestuurslid

Dhr. P. Hermsen - bestuurslid

Redactie:

Merel van Elst - Swennen

Janine van Erp

Dorien Aarts

Vormgeving:

MaGie Ontwerp

<http://www.magieontwerp.nl>

Nieuwsbrief automatisch ontvangen in uw mailbox?

Mail uw emailadres naar info@hospicededuinschehoeve.nl onder vermelding van 'nieuwsbrief-ontvangen'.

Verspreiding via mail (PDF) als wel gedrukt.

